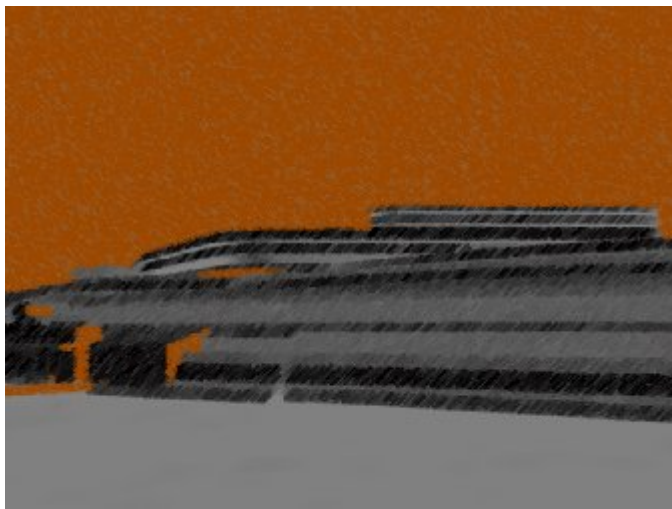

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ
ΑΚ. ΕΤΟΣ 2008-09

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΣΤΟΝ
ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΓΟΡΙΤΣΑΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ**

ΛΙΑΤΖΟΥΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΕΠ. ΚΑΘ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ισορροπία ανάμεσα σε γη και ουρανό,
ανάμεσα σε ανθρώπινο και θείο. Ο Βόλος
που απλώνεται στ' ακρόρριζα μοιάζει σαν
συνέχεια του πευκόφυτου λόφου της
Γορίτσας.

Αστέριος Σχοινιάς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστίες	σ.4
Περίληψη.....	σ.5
Abstract.....	σ.6
1.Εισαγωγή.....	σ.7
2.Τοποθεσία και κριτήρια επιλογής.....	σ.8
3.Ο λόφος της Γορίτσας.....	σ.9
4.Οι γραμμές του τρένου.....	σ.11
5.Το 2 ^ο Λύκειο Βόλου.....	σ.12
6.Σχεδιασμός του Συνεδριακού Κέντρου και Περιγραφή.....	σ.13
7.Συνεδριακές αίθουσες.....	σ.20
8.Το ξενοδοχείο.....	σ.22
9.Εξωτερική διαμόρφωση.....	σ.23

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ανθρώπους που βοήθησαν στην ολοκλήρωση της παρούσας διπλωματικής εργασίας.

Πρώτα απ' όλους να ευχαριστήσω τον καθηγητή μου κ. Γεώργιο Τριανταφυλλίδη, ο οποίος ήταν ο συντονιστής της εργασίας, οι συμβουλές του οποίου συντέλεσαν αποφασιστικά στην ολοκλήρωσή της.

Σημαντικό ρόλο στην διεκπεραίωση της εργασίας μου, αποτέλεσε το υλικό και οι γνώσεις τις οποίες αποκόμισα από την διδασκαλία των καθηγητών της σχολής, γι' αυτό και θα ήθελα να τους ευχαριστήσω.

Τέλος ευχαριστώ την οικογένειά μου, για την υλική αλλά κυρίως για την ηθική συμπαράσταση που μου προσέφερε.

Περίληψη

Ο Συνεδριακός Τουρισμός συνδέεται με την παρακολούθηση συνεδρίων και εκθέσεων και αντιπροσωπεύει μια σημαντική αγορά σε διεθνές επίπεδο.

Ένα κτιριακό συγκρότημα με ξενοδοχείο προδιαγραφών, θα αποτελέσει πόλο έλξης του Τουρισμού. Το συγκρότημα περιλαμβάνει αμφιθέατρο (940 θέσεις), πολυχρηστική αίθουσα (288 θέσεις) για τις ανάγκες των συνεδρίων καθώς και για την διοργάνωση ποικίλων πολιτιστικών εκδηλώσεων. Ακόμη, το spa, οι πισίνες του ξενοδοχείου, τα εστιατόρια, οι καφετέριες, το bar – ενυδρείο, το internet café, ο στεγασμένος χώρος στάθμευσης, το εμπορικό κέντρο, το γυμναστήριο συμπληρώνουν την άρτια υποδομή του συγκροτήματος.

Βασικές αρχές του σχεδιασμού αποτέλεσαν 1) ο σεβασμός προς το περιβάλλον, 2) η αρμονική ένταξη της δομής, 3) η επούλωση της πληγής που προξένησε η λειτουργία του λατομείου στο παρελθόν. Καθαρά σχήματα και λιτές φόρμες, ακολουθούν τη γεωγραφία του εδάφους δίνοντας την εντύπωση του ανάλαφρου πατήματος. Η ακατάπαυστη οριζοντιότητα, η σοβαρότητα, η αντίθεση του λευκού με το μαύρο, οι φόρμες που ρέουν, καθώς και η αίσθηση της αιώρησης που προκαλεί βασικά το μπούμερανγκ, ολοκληρώνουν την συνθετική διαδικασία.

Λέξεις κλειδιά: Συνεδριακός Τουρισμός, Συνεδριακό Συγκρότημα, Λιτές φόρμες, Οριζοντιότητα, Μπούμερανγκ

Abstract

Conventional Tourism is connected with the attendance of meetings and exhibitions and represents an important market in then international level.

A group of buildings with a high quality hotel will attract Tourism. There are two halls: a conventional one (940 seats) and a multiused (288 seats) for the needs of the conventions and for the organization of many different manifestations. In addition, the spa, the swimming pools of the hotel, the restaurants, the cafeterias, the aquarium in the bar, the internet- café, the coverer area for parking, the shopping centre, the gym complete the perfect foundation of this group of buildings.

The principles of the design were: 1) the respect to the environment, 2) harmonious placement of the structure, 3) the healing of the wound which was cost by the operation of the quarry in the past. Clear shapes and plain forms follow the way the ground is, giving the impression of a light footstep.

The endless horizontality, the seriousness the contrast of black and white, the forms which flow as well as the sensation of the swinging in the air which are basically brought about by the boomerang, complete the synthetic process.

Key words: Conventional Tourism, Conventional group, plain forms, horizontality, boomerang.

1.Εισαγωγή

Πολλοί είναι οι λόγοι που μας οδήγησαν στην υλοποίηση του Κτιριακού Συγκροτήματος. Ο βασικότερος είναι η **έλλειψη συνεδριακού κέντρου** με τις απαραίτητες υποδομές και υπηρεσίες στην πόλη του Βόλου αλλά και στην ευρύτερη περιοχή.

Σκοπός της ανέγερσης του συγκεκριμένου συγκροτήματος είναι να στηριχθεί ο **Συνεδριακός Τουρισμός** ο οποίος συνδέεται με την παρακολούθηση συνεδρίων και εκθέσεων και αντιπροσωπεύει μια σημαντική αγορά σε διεθνές επίπεδο. Έτσι, δημιουργείται ένα περιβάλλον φιλικό για τους επενδυτές. Παράλληλα ένα ξενοδοχείο με προδιαγραφές και πρωτοτυπία στο σχεδιασμό θα αποτελέσει πόλο έλξης του Τουρισμού κάνοντας τον Βόλο πόλη προορισμό. Επίσης με τη δημιουργία πολλών νέων θέσεων απασχόλησης θα συμβάλει στην οικονομική τόνωση της περιοχής. Εξάλλου, η ανέγερση και εκμετάλλευση του από τη Δημοτική Αρχή θα συντελέσει στην εισροή σημαντικών εσόδων.

Στους χώρους του συγκροτήματος θα υπάρχει η δυνατότητα διοργάνωσης ποικίλων πολιτιστικών εκδηλώσεων αλλά και εκθέσεων ζωγραφικής, φωτογραφίας, βιβλίου. **Το αμφιθέατρο** με τις 940 θέσεις του, μπορεί επίσης να φιλοξενήσει συναυλίες και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.

Οι πολίτες του Βόλου, οι επισκέπτες, οι σύνεδροι, θα μπορούν να απολαύσουν στους χώρους του ξενοδοχείου την περιποίηση ενός **spa**, το μπάνιο στην μεγάλες **πισίνες**, το φαγητό στα καλύτερα **εστιατόρια** του, να ψυχαγωγηθούν στην **καφετέρια**, στο **bar με θέα το ενυδρείο**, το **internet cafe** και τις **αίθουσες προβολών**, αλλά και να κάνουν τα ψώνια τους στο **εμπορικό κέντρο** που θα διαθέτει. Άλλοι χώροι του όπως το άνετο **γυμναστήριο**, ο **στεγασμένος χώρος στάθμευσης** (214 θέσεις και 45 υπαίθριες), συμπληρώνουν την άρτια υποδομή του συγκροτήματος.

Στην αίθουσα **πολλαπλών χρήσεων** του πρώτου επιπέδου μπορούν να προετοιμαστούν θεατρικές παραστάσεις ή διάφορες τηλεοπτικές σειρές. Η ίδια αίθουσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως **στούντιο ηχογραφήσεων** αλλά και να μετατραπεί σε δυο ανεξάρτητες αίθουσες κινηματογραφικών προβολών.

2. Τοποθεσία και κριτήρια επιλογής

Η επιλογή της θέσης ανέγερσης στο νοτιοδυτικό άκρο του λόφου έγινε με βάση τις παρακάτω παραμέτρους :

1) Βρίσκεται στο μυχό του Παγασητικού κόλπου, κοντά στο κεντρικό λιμάνι του Βόλου καθώς και στα μικρότερα λιμάνια της Αγριάς, Γατζέας, Καλών Νερών, Αφήσσου. Μελλοντικά θα μπορούσε να προταθεί η κατασκευή προβλήτας στην ακτή NOB που να φιλοξενεί έναν ικανό αριθμό μικρών σκαφών.

2) Υπάρχει εύκολη πρόσβαση τόσο από το κέντρο της πόλης (οδός Πολυμέρη) όσο και από την περιφερειακή οδό που πρόσφατα ολοκληρώθηκε. Ακόμη, η οδός Αναλήψεως συγκεντρώνει τις κατευθύνσεις των ενδιάμεσων συνοικιών.

3) Η μικρή απόσταση από το αεροδρόμιο της Ν. Αγχιάλου του οποίου τα έργα θα πρέπει να ολοκληρωθούν άμεσα ώστε να επιτευχθεί και η από αέρα ευκολότερη πρόσβαση. Στο συγκρότημα εξάλλου δίνεται η δυνατότητα προσέγγισης μέσω ελικοπτέρου.

4) Η συμβολή στην αποκατάσταση του τοπίου που έχει κατοπινηθεί κατά το παρελθόν ως λατομείο. Βασικό μας μέλημα ήταν να εναρμονίσουμε το κτίριο με το φυσικό περιβάλλον με τρόπο ώστε να μη το προσβάλει.

5) Η περαιτέρω αξιοποίηση του αρχαιολογικού χώρου του λόφου της Γορίτσας ο οποίος σήμερα βρίσκεται στα όρια της εγκατάλειψης.

6) Ο λόφος αποτελεί κομβικό σημείο για τις οδικές μετακινήσεις από και προς το Ανατολικό και Δυτικό Πήλιο.

7) Σε απόσταση αναπνοής βρίσκονται σημαντικές εγκαταστάσεις της πόλης όπως το νέο Γενικό Νομαρχιακό Νοσοκομείο Βόλου (Αχιλλοπούλειο), το Αρχαιολογικό Μουσείο, το Εθνικό Στάδιο, το Κολυμβητήριο, το Σκοπευτήριο, ο Αθλητικός Σύλλογος NOB.

8) Λαμβάνοντας υπόψη τις μικρές αποστάσεις και τους σύντομους χρόνους μετακινήσεων στην πόλη, οι σύνεδροι που τυχόν διαμένουν σε οποιοδήποτε άλλο ξενοδοχείο θα καταφθάνουν γρήγορα και εύκολα ακόμα και με τα μαζικά μέσα μεταφοράς αφού υπάρχουν πολλές συγκοινωνιακές γραμμές που περνούν από την τοποθεσία.

3.0 Λόφος της Γορίτσας

Goritsa στα Σέρβικα σημαίνει μικρό βουνό και αυτό επαληθεύεται από το χαμηλό υψόμετρο του λόφου που σε δυο επίπεδα φτάνει τα εκατόν πενήντα και διακόσια μέτρα αντίστοιχα. Είναι κατάφυτος από πεύκα και θάμνους γι' αυτό κατά καιρούς οικολογικοί σύλλογοι έχουν απελευθερώσει διάφορα είδη πουλιών και μικρών άγριων ζώων όπως πέρδικες, φασιανοί, λαγοί κ.α. για την προστασία τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γίνει ακόμα πιο όμορφο το τοπίο του λόφου με την υπέροχη θέα προς την θάλασσα, την πόλη και το όρος Πήλιο. Πολλοί Βολιώτες κάνουν καθημερινά περίπατο εκεί, ακολουθώντας τον υπάρχοντα ασφαλτοστρωμένο δρόμο ή τα μονοπάτια προς την κορυφή του λόφου όπου υπάρχει ο χριστιανικός ναός της Ζωοδόχου Πηγής. Υπάρχει και έτερος παραθαλάσσιος Ναός – σπήλαιο στους πρόποδες του λόφου αφιερωμένος επίσης στην Παναγία. Το σπήλαιο αυτό χρησιμοποιούνταν τον περασμένο αιώνα σαν κρησφύγετο πειρατών. Κάποτε όμως βρέθηκε εκεί η εικόνα της Παναγίας και από τότε το σπήλαιο των πειρατών μετατράπηκε σε χριστιανικό ναό. Λέγεται, πως οι δυο ναοί επικοινωνούν μέσω διαφόρων σπηλαίων και διαδρόμων που ποτέ δεν εξερευνήθηκαν.

Στην κορυφή του λόφου εκτός από τον Χριστιανικό Ναό υπάρχουν και αρχαιολογικά ευρήματα. Πρόκειται για τα ερείπια ολόκληρης πόλης του 4^{ου} π.Χ. αιώνας (περίπου 350 π.Χ.) της εποχής του Φιλίππου του Β΄ κτισμένη με το Ιπποδάμειο Σύστημα (τετράγωνα σπίτια, πλατείες, δημόσιοι χώροι, κάθετοι και οριζόντιοι δρόμοι, καθώς και σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης). Σώζονται τα τείχη της πόλης σε μήκος δύο περίπου χιλιομέτρων με 32 πύργους και ένα μεγάλο Προμαχώνα. Η πόλη κατοικήθηκε για πενήντα περίπου χρόνια και μετά εγκαταλείφθηκε. Παλαιότερες προσπάθειες ταύτισης των ερειπίων υποστήριζαν πως πρόκειται για την αρχαία Δημητριάδα ή την αρχαία Ιωλκό. Όμως σήμερα ύστερα από επιφανειακές έρευνες, καταγραφές και τοπογράφηση των ερειπίων από ομάδα Ολλανδών αρχαιολόγων αυτή η άποψη καταρρίφθηκε.

Ο Προμαχώνας

Ο Ιερός ναός της Ζωοδόχου Πηγής

4.Οι γραμμές του τρένου

Παράλληλα με την παραλιακή οδό της Αγριάς βρίσκονται οι σιδηροδρομικές γραμμές του διάσημου μουντζούρη που ξεκινώντας από τον Άναυρο καταλήγουν στις Μηλιές του Πηλίου.

«Το τρενάκι του Πηλίου υπήρξε δυναμικό στοιχείο πολιτισμού και ανάπτυξης και σημάδεψε έντονα την ιστορία και το περιβάλλον του τόπου. Για 76 ολόκληρα χρόνια (1895- 1971) σκαρφάλωνε το Πήλιο μεταφέροντας ανθρώπους και εμπορεύματα και συνέβαλε καθοριστικά στην αλματώδη ανάπτυξη της πόλης και της περιοχής. Κατασκευαστής του, με φορέα εκμετάλλευσης την Εταιρεία Θεσσαλικών Σιδηροδρόμων, ήταν ο Ιταλός μηχανικός Εβαρίστο ντε Κίρικο, πατέρας του διάσημου ζωγράφου Τζόρτζιο ντε Κίρικο. Από το 1986 μέχρι σήμερα το τρενάκι άρχισε και πάλι να ταξιδεύει στα μέρη του Πηλίου ξεκινώντας όμως τώρα από τα Λεχώνια».

5.Το 2^ο Λύκειο Βόλου

«Το κτίριο του 2^{ου} Λυκείου Βόλου ανεγέρθηκε το 1966 – 1971 από τον αρχιτέκτονα Ιωάννη Λιάπη, καθηγητή του ΕΜΠ, σε μεγάλο οικόπεδο που βρίσκεται σχεδόν σε επαφή με τον Άναυρο. Πρόκειται για χαρακτηριστικό δείγμα του μεταπολεμικού μοντερνισμού, με καθαρούς οριζόντιους όγκους και γραμμική διάταξη των αιθουσών σε δυο ελεύθερες πτέρυγες, με ημι-υπαίθριους διαδρόμους και οριζόντια ανοίγματα».

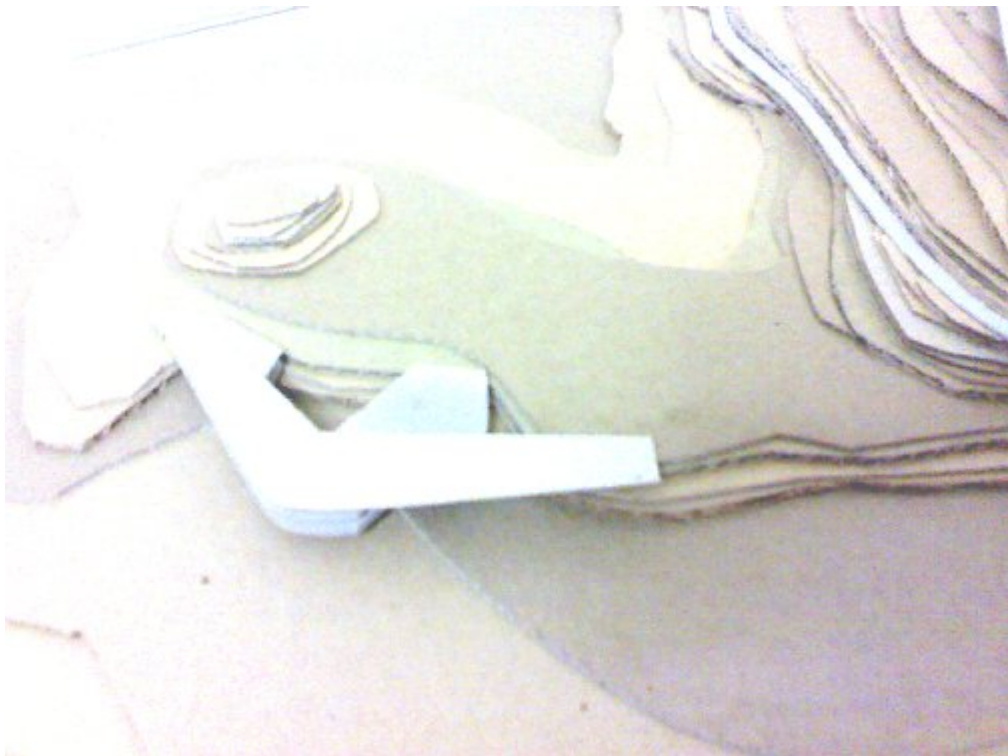

6.Σχεδιασμός του Συνεδριακού Κέντρου και Περιγραφή

Βασικές αρχές του σχεδιασμού αποτέλεσαν 1) ο σεβασμός προς το περιβάλλον, 2) η αρμονική ένταξη ολόκληρης της δομής στο συγκεκριμένο τοπίο και 3) η επούλωση της πληγής που προξένησε σε αυτό η λειτουργία του λατομείου στο παρελθόν.

Το όλο εγχείρημα στοχεύει στην αναδιάπλαση του τόπου και των φυσικών υλικών του και δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση μια βίαιη καταπάτηση της φύσης. Για τον λόγο αυτό και μεγάλο μέρος του συγκροτήματος είναι υπόσκαφο. Ουσιαστικά προτείνεται η αναδόμηση της κορυφής του κακοποιημένου λοφίσκου μέσα από τη διαδικασία μετατροπής του σε αξιοποιήσιμο συνεδριακό κέντρο. Πρόθεση μας επομένως, δεν είναι να καταστρέψουμε τμήμα παρθένου πευκοδάσους για την ανέγερση του κέντρου αλλά η αξιοποίηση ενός ήδη κατεστραμμένου και παρατημένου τόπου σε χώρο μείζονος σημασίας για την πόλη. Ακόμη όμως και οι εμφανείς δομές όπως το κτίριο – πρόσοψη, εντάσσονται σε μια λογική διακριτικής τοποθέτησης στο χώρο.

Καθαρά σχήματα και λιτές φόρμες που ακολουθούν την γεωγραφία του εδάφους δίνουν την εντύπωση του ανάλαφρου πατήματος, δημιουργώντας την οπτική ψευδαίσθηση της αιώρησης. Αυτή η ψευδαίσθηση γίνεται περισσότερο αντιληπτή όταν η απόσταση παρατήρησης του συγκροτήματος μεγαλώνει.

Το στοιχείο που κυριαρχεί είναι η ακατάπαυστη οριζοντιότητα που δηλώνεται μέσα από μια διαδικασία επανάληψης ενός βασικού μοτίβου που εντάσσεται στη λογική της πλάκας – φέτας . Το μοτίβο αυτό ακολουθείται σχεδόν παντού στη σύνθεση προσδίνοντας παράλληλα ένας έντονα αεροδυναμικό χαρακτήρα. Ξεκινάει από τους δρόμους προσέγγισης, συνεχίζει στα βασικά συνθετικά επίπεδα και καταλήγει στο κτίριο πρόσοψη. Μια παραλλαγή του βασικού αυτού μοτίβου θέλει τις πλάκες σκυροδέματος να στηρίζονται σε κυλινδρικές κολώνες μικρής διατομής σε σχέση με τις πλάκες που φέρουν και πάντα απομακρυσμένες από τα περίγραμμά τους. Παρόμοια στοιχεία συναντούμε και στην αρχιτεκτονική του Oscar Niemeyer ο οποίος «υπήρξε πρωτοπόρος στην εξερεύνηση των δυνατοτήτων του μπετόν. Αν και υπερασπιστής της λειτουργικής διάστασης της αρχιτεκτονικής, τα κτίριά του δεν χαρακτηρίζονται από ψυχρότητα. Αποκάλυψε ευφάνταστα κτίρια με δυναμικές φόρμες και σχεδόν αισθησιακές καμπύλες, γεγονός που οδήγησε τους θαυμαστές να χαρακτηρίσουν την αρχιτεκτονική του μνημειακή γλυπτική και ορισμένους επικριτές του να μειδιούν»(Γιώργος Καρουζάκης [την ιστοσελίδα](#)).

Το «Λαϊκό Θέατρο», ένα από τα πιο δύσκολα και ποιητικά έργα, που σχεδίασε πριν από μερικά χρόνια στο Ρίο ντε Τζανέιρο ο Οσκαρ Νιμάγερ

Όσον αφορά το κτίριο πρόσοψη, το ενδιαφέρον εστιάζεται στην έντονη αντίθεση του λευκού με το μαύρο καθώς και στον τρόπο που δένει τα επιμέρους στοιχεία μεταξύ τους. Αποτελεί το πιο κομβικό σημείο της σύνθεσης και βασικός του ρόλος είναι η ένωση της μια άκρης του φαγώματος του λατομείου με την άλλη γεμίζοντας το κενό. Αυτό το γέμισμα – γεφύρωμα ολοκληρώνει και εναρμονίζει το τόξο των τοπογραφικών γραμμών σε μια προσπάθεια αποκατάστασης της αρχικής όψης του λόφου.

Ωστόσο διατηρεί ανέπαφα δυο κενά που τώρα μετατρέπονται σε αίθρια φέρνοντας φυσικό φως στο εσωτερικό του κτιρίου. Επιπλέον φυσικό φως διοχετεύουν οι δυο φωταγωγοί στην κορυφή του μέσω του αντίστοιχου κενού της ενδιάμεσης πλάκας μοιράζεται και στα δύο βασικά επίπεδα της δομής. Όμως η βασικότερη πηγή σε φως ημέρας δεν είναι άλλη από τους συνεχόμενους περιμετρικούς υαλοπίνακες που ξετυλίγονται σαν φωτογραφικό φιλμ και είναι ανακλαστικοί σε μεγάλο βαθμό. Με αυτό τον τρόπο προστατεύεται το κτίριο από την υπερθέρμανση ενώ αποκτά και μια αδιαμφισβήτητη αισθητική βελτίωση.

Βασικό του σχήμα είναι το μπούμερανκ που με μια αφαιρετική ματιά θα το ταυτίσαμε με το φτερό του γλάρου. Οι γλάροι άλλωστε βρίσκονται άφθονοι εκεί και αποτελούν συνηθισμένο θέαμα τόσο των περιπατητών όσο και των κολυμβητών στην παραλία των Πλακών. Έτσι, ίσως το κτίριο να τους είναι οικείο όταν το αντικρίσουν.

Δύο δρόμοι προσέγγισης καταλήγουν στο ίδιο βασικό επίπεδο που οδηγεί στο χώρο στάθμευσης και στη συνέχεια στην είσοδο του συγκροτήματος που βρίσκεται ψηλά. Ο ένας ξεκινάει από την οδό Σταδίου απέναντι από το 2^ο και 8^ο Λύκειο Βόλου και αφορά κυρίως Ι.Χ. προσφέροντας άμεση πρόσβαση, ενώ ο δεύτερος επικοινωνεί με τον δρόμο του λόφου και αφορά μεγάλα οχήματα όπως λεωφορεία και φορτηγά τροφοδοσίας.

Ο χώρος στάθμευσης περιλαμβάνει έναν ικανό αριθμό θέσεων για τις ανάγκες των συνεδρίων. Μια σειρά από κολωνοστοιχίες τις οριοθετούν δίνοντας παράλληλα έναν ιδιαίτερο αρχαιοελληνικό χαρακτήρα. Στο κέντρο του βρίσκεται μια πλατεία η οποία συγκεντρώνει τις κατευθύνσεις των πεζών και τους οδηγεί στις σκάλες που καταλήγουν στις αίθουσες συνεδρίων του πρώτου βασικού επιπέδου. Έτσι λοιπόν στον στεγασμένο χώρο στάθμευσης υπάρχει ανεξάρτητη είσοδος που οδηγεί απευθείας στα αμφιθέατρα.

Η κύρια είσοδος ωστόσο βρίσκεται εξωτερικά στο επίπεδο που καταλήγουν οι δύο δρόμοι. Εξυπηρετεί κατά κύριο λόγο ανθρώπους που καταφθάνουν με μέσα μαζικής μεταφοράς ή εκείνους που θέλουν να κινηθούνε πρώτα προς το ξενοδοχείο.

Μπαίνοντας, υπάρχει ένας αρχικός χώρος υποδοχής που τον διαδέχεται ένας μεγάλος διάδρομος ο οποίος συγκεντρώνει και αυτούς που θέλουν να πάνε από το χώρο στάθμευσης στο ξενοδοχείο. Στο τέλος του διαδρόμου βρίσκεται ο κύριος χώρος υποδοχής του ξενοδοχείου ο οποίος επικοινωνεί άμεσα με το αναψυκτήριο στην αίθουσα του ενυδρείου καθώς και με το café της τέχνης το οποίο και προσφέρει μοναδική θέα προς τη θάλασσα.

Το ενυδρείο εκτείνεται σε δυο ορόφους καταλαμβάνοντας ολόκληρο τον τοίχο έδρασης του όγκου που βρίσκεται ανάμεσα στα δύο αίθρια. Έχει για φόντο του κομμάτια φυσικού βράχου από το παλιό λατομείο σε μια προσπάθεια διατήρησης της μνήμης του. Το επίπεδο που μεσολαβεί έχει τραβηχτεί προς τα μέσα δημιουργώντας εσωτερικό μπαλκόνι προκειμένου να μην διακόπτει την οπτική συνέχεια. Με τον τρόπο αυτό ο παρατηρητής του κατώτερου επιπέδου θα μπορεί να βλέπει τα ψάρια μέχρι και το τέλος του δευτέρου ορόφου και αντίστοιχα ο παρατηρητής του ενδιάμεσου επιπέδου θα βλέπει μέχρι την βάση.

Στην προέκταση του café βρίσκονται δυο εστιατόρια με διαφορετικό χαρακτήρα. Απέναντι από το χώρο υποδοχής βρίσκεται η στήλη της αργοναυτικής εκστρατείας. Πρόκειται για μια κολόνα που διατρέχει τα δυο βασικά επίπεδα και προβάλλει την πορεία της αργοναυτικής εκστρατείας ξεκινώντας από το υψηλότερο επίπεδο(επίπεδο εισόδου). Η στήλη με τον κατάλληλο φωτισμό κατά την διάρκεια της νύχτας θα αποτελεί πόλο έλξης για όσους κινούνται στην παραλιακή της Αγριάς και όχι μόνο. Ανελκυστήρες και κλιμακοστάσια εξυπηρετούν στην μετακίνηση προς τα υπόλοιπα επίπεδα των συνεδριακών αιθουσών καθώς και του ξενοδοχείου.

Ένας πλήρης χώρος άθλησης έρχεται να συμπληρώσει τις υπηρεσίες που προσφέρονται στη στάθμη υποδοχής. Φυσικό φώς καταφθάνει από παράθυρο λωρίδα που σαν οθόνη πλαισιώνει το μεγάλο αίθριο δίνοντας μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα στο χώρο.

Τέλος υπάρχουν τα γραφεία για το διοικητικό προσωπικό μακριά από τον όγκο της κίνησης εξασφαλίζοντας ιδανικές συνθήκες εργασίας. Μερικά από αυτά χαρακτηρίζονται από πολυτέλεια αφού είναι ευρύχωρα, το καθένα διαθέτει δικό του βοηθητικό χώρο και μπάνιο. Επίσης, για όλους τους εργαζομένους υπάρχει ένας κοινός τόπος χαλάρωσης και διαλλείματος.

Στο κάτω επίπεδο το αναψυκτήριο και το café επαναλαμβάνονται με διαφορετικό όμως χαρακτήρα έτσι ώστε να διαφοροποιούνται από τα αντίστοιχα του πάνω ορόφου.

Ακολουθώντας το διάδρομο που βρίσκεται ανάμεσα στους δυο αυτούς χώρους ψυχαγωγίας συναντάμε την είσοδο του spa. Η είσοδος στο χώρο αυτό ακολουθεί ευλαβικά την ιεροτελεστία που αρμόζει σε έναν τόπο χαλάρωσης και ευεξίας. Η δεδομένη πορεία του επισκέπτη καθώς περνά από το χώρο υποδοχής και μέσα από τα αποδυτήρια αποτελεί ταυτόχρονα την ψυχική εκείνη διαδικασία της προετοιμασίας.

Εκτός από την κεντρική αίθουσα της πισίνας υπάρχει και ένα σημείο- παρατηρητήριο από το οποίο μπορούν κυρίως γονείς να

επιβλέπουν τα παιδιά που κολυμπούν. Παράλληλα θα μπορούν να απολαμβάνουν τον καφέ τους μιας και το παρατηρητήριο αυτό διαθέτει ανεξάρτητη μικρή καφετέρια. Ακόμη υπάρχει διαθέσιμη σάουνα προσφέροντας επιπλέον χαλάρωση και αρμονία.

Μια μικρή πόλη από επιλεγμένα καταστήματα εκτυλίσσεται απέναντι από το spa, πίσω από το ενυδρείο. Σε κάτοψη ακολουθείται ένας ελεύθερος **κάναβος** που δημιουργεί ευχάριστα σοκάκια προσφέροντας στον επισκέπτη μια χαλαρή περιπλάνηση. Θέσαμε εξ' αρχής το ζήτημα της αποκοπής από το όλο συγκρότημα ώστε η αίσθηση της διαφορετικότητας να κυριαρχήσει καθώς ο περιπλανώμενος στο χώρο αντιλαμβάνεται ότι βρίσκεται στη χώρα ενός κοσμοπολίτικου νησιού. Έτσι προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε μια εικόνα ταξίδι σε άλλο προορισμό. Ας μην παραλείψουμε το γεγονός ότι ο συνδυασμός συνεδρίου και μικρής ανάπαυλας αποτελεί σύνηθες φαινόμενο.

Μια ακόμα υπηρεσία είναι το κέντρο υπολογιστών που βρίσκεται στην ανατολική άκρη του επιπέδου Α'. Παρέχονται όλες οι διαδικτυακές υπηρεσίες ώστε το κοινό να βρίσκεται σε άμεση επικοινωνία και συνεχόμενη πληροφόρηση κατά την διάρκεια της παραμονής.

Άλλοι βοηθητικοί χώροι είναι η κουζίνα του ξενοδοχείου, το μηχανοστάσιο, η σήραγγα τροφοδοσίας και οι αποθηκευτικοί χώροι. Η κουζίνα, πλήρως εξοπλισμένη με όλα τα απαραίτητα για τις ανάγκες της μονάδας, προσφέρει επιπλέον μοναδική θέα και φυσικό φωτισμό ολόκληρη τη διάρκεια της ημέρας. Τα παραπάνω πλεονεκτήματα δημιουργούν ευμενέστερες συνθήκες εργασίας για το προσωπικό.

Η παρούσα μελέτη δείχνει το οικολογικό της πρόσωπο με τη συστηματική χρήση μεγάλων υαλοπινάκων μέσω των οποίων εισέρχεται μεγάλο ποσοστό φυσικού φωτός. Αυτό έχει ως συνέπεια εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας χάρη στην ελαχιστοποίηση του τεχνητού φωτισμού. Από την άλλη πλευρά ο κίνδυνος υπερθέρμανσης του εσωτερικού λόγω των μεγάλων ανοιγμάτων αντιμετωπίζεται με τη χρήση ανακλαστικών κρυστάλλων. Ακόμη, η όλη πρόταση είναι ανοιχτή και σε περαιτέρω βιοκλιματικές λύσεις όπως είναι η διπλή γυάλινη πρόσοψη, τα φωτοβολταϊκά και η γεωθερμία.

Η τροφοδοσία κυρίως του ξενοδοχείου αλλά και όλου του συγκροτήματος γίνεται μέσω ειδικών χώρων που σχεδιάστηκαν για αυτό το σκοπό. Συγκεκριμένα υπάρχει στο επίπεδο του χώρου στάθμευσης αίθουσα διαχείρισης των προμηθειών. Επιπρόσθετα ένας κυλιόμενος ιμάντας τις μεταφέρει στην αίθουσα παραλαβής που βρίσκεται ένα επίπεδο πιο κάτω. Εκεί τα προϊόντα

οργανώνονται ώστε είτε να τοποθετηθούν στις αποθήκες, είτε να ταξινομηθούν στην κουζίνα αν πρόκειται για αγαθά άμεσης κατανάλωσης.

Τέλος, το μηχανοστάσιο μελετήθηκε σύμφωνα με τα πρότυπα που εφαρμόζονται σε αντίστοιχα σύνολα και έτσι λοιπόν παρουσιάζεται επαρκές για τις ανάγκες.

7.Οι Συνεδριακές αίθουσες

Οι συνεδριακές αίθουσες είναι οι εξής : α) η πολυχρηστική αίθουσα και β) το αμφιθέατρο.

Η πολυχρηστική αίθουσα επιδέχεται μια σειρά τροποποιήσεων που την καθιστούν ικανή να προσαρμόζεται στις εκάστοτε ανάγκες. Η βασική της υποδομή περιλαμβάνει ηχομόνωση προδιαγραφών σύμφωνων με όλες τις λειτουργίες που μπορούν να εφαρμοστούν και ένα γενικό δωμάτιο ελέγχου. Ελαφρώς μετατοπισμένες από τον κεντρικό άξονα διαίρεσης της αίθουσας στο μισό της, βρίσκονται οι κερκίδες, κατασκευασμένες αμφιθεατρικά και ακριβώς μπροστά τους το βήμα ή αλλιώς η σκηνή. Αυτή η στοιχειώδης διαμόρφωση επιτρέπει την εκμετάλλευση του χώρου για συνεδριάσεις και προετοιμασίες θεατρικών παραστάσεων ή τηλεοπτικών σειρών. Επίσης προσφέρει την δυνατότητα εκμετάλλευσης ως στούντιο ηχογραφήσεων πολύ μεγαλύτερου από οποιονδήποτε άλλο αντίστοιχο χώρο στην πόλη. Παρέχεται με αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα ηχογραφήσεων σε μπάντες, χορωδίες, φιλαρμονικές προσθέτοντας μια ακόμα ομάδα καλλιτεχνών.

Δυο μεγάλα κουτιά που κατεβαίνουν από αντίστοιχη υποδοχή στην οροφή με αντίβαρα, υποδιαιρούν τις κερκίδες σε δυο ίσα τμήματα. Προκύπτουν έτσι δυο νέες κλειστές και ανεξάρτητες μεταξύ τους αίθουσες κινηματογραφικών προβολών (144 θέσεις έκαστη). Το κάθε κουτί διαθέτει δικό του δωμάτιο ελέγχου ενώ για καθίσματα χρησιμοποιεί τις ίδιες τις κερκίδες. Αυτό πετυχαίνεται χάρη στον τρόπο κατασκευής τόσο των κερκίδων όσο και των κουτιών που με ειδικές υποδοχές κουμπώνουν απόλυτα μεταξύ τους. Συνολικά λοιπόν, αντί για ένα χώρο έχουμε τρεις διαφορετικούς.

Παραπλεύρως βρίσκεται **το αμφιθέατρο** 940 θέσεων, που αποτελεί και την κύρια συνεδριακή αίθουσα του συγκροτήματος. Η είσοδος και η έξοδος γίνονται από δυο βασικές κατευθύνσεις εκατέρωθεν της μέσω δύο βασικών διαδρόμων. Στην αρχή των διαδρόμων βρίσκονται οι μπροστά είσοδοι-έξοδοι και στο τέλος του οι πίσω. Εκεί και ακριβώς από κάτω του δωματίου ελέγχου βρίσκεται ένα δεύτερο φουαγιέ με θέα τη θάλασσα. Το δωμάτιο ελέγχου είναι εξοπλισμένο και με γραφεία μεταφραστών. Ένας υποστηρικτικός χώρος εξοπλισμού συνδέεται με τη σκηνή και αξιοποιείται ανάλογα των εκάστοτε αναγκών.

Το κυρίως φουαγιέ γεφυρώνει τις συνεδριακές αίθουσες με το εμπορικό κέντρο και φιλοξενεί ανελκυστήρες και τουαλέτες. Στην ουσία πρόκειται για την κοιτίδα συγκέντρωσης των ανθρώπων που καταλήγουν από τις σκάλες στο χώρο στάθμευσης. Από το σημείο αυτό ξεκινάει ο κεντρικότερος διάδρομος σύζευξης που διαπερνά το αμφιθέατρο, την πολυχρηστική αίθουσα και το spa για να φθάσει στην μεγάλη αίθουσα ανάπαυσης του ενυδρείου. Στην αρχή του διαδρόμου ένας κυκλικός προθάλαμος προσφέρεται για ένα ευχάριστο διάλλειμα αφού στο κέντρο υπάρχει ένα επίσης κυκλικό σιντριβάνι.

8. Το ξενοδοχείο

Το ξενοδοχείο αν και μορφολογικά ενοποιείται απόλυτα με το σύνολο του κτιρίου πρόσοψης αποτελεί μια ανεξάρτητη ενότητα. Πρόκειται για ξενοδοχείο πολυτελείας και περιλαμβάνει έντεκα σουίτες και εβδομήντα εφτά δωμάτια τα περισσότερα εκ των οποίων βλέπουν στη θάλασσα από μεγάλο υψόμετρο. Αυτός ήταν και ο κυριότερος λόγος που η μονάδα φτάνει στις υψηλότερες στάθμες ολόκληρου του συγκροτήματος, έτσι ώστε τα δωμάτια να προσφέρουν μοναδική θέα.

Οι σουίτες έρχονται να συμπληρώσουν το δεύτερο βασικό επίπεδο στο ανατολικό τμήμα του και παρουσιάζονται αυτόνομες από τα υπόλοιπα δωμάτια που βρίσκονται ακριβώς από πάνω, μέσα στο περίβλημα σχήματος μπούμερανκ. Όλες τους, ακουμπούν στο ενιαίο άνοιγμα της νότιας – νοτιοανατολικής όψης με τον διάδρομο των εισόδων να βρίσκεται στην τυφλή σε αυτό τον όροφο βόρεια όψη. Διαθέτουν ανεξάρτητο καθιστικό προέκταση του χώρου υποδοχής τους και υπνοδωμάτιο με χωριστό δεύτερο λουτρό και βεστιάριο σε πολλές από αυτές.

Τα δωμάτια που βρίσκονται στους δυο παραπάνω ορόφους ακολουθούν μια διαφορετική λογική χωροθέτησης που υπακούει στο μοτίβο διάδρομος στη μέση- δωμάτια εκατέρωθεν. Στο σύνολο τους είναι μονόκλινα και δίκλινα με τα δεύτερα να υπερτερούν αριθμητικά. Σκοπός μας ήταν να εξελίξουμε έναν τόπο φιλοξενίας που να λειτουργεί υποστηρικτικά των υπόλοιπων ξενοδοχειακών μονάδων της πόλης. Έτσι τα δωμάτια είναι αφ' ενός λίγα ως προς τον αριθμό τους, αφετέρου όχι με περισσότερες από δύο κλίνες ανά δωμάτιο, όσες συνήθως απαιτούνται για τις κρατήσεις των συνεδρίων.

Απέναντι ακριβώς από το κλιμακοστάσιο του ανατολικού άκρου μια μικρή δανειστική βιβλιοθήκη – αναγνωστήριο προσφέρεται και στα τρία πατώματα. Εκεί θα μπορεί κανείς να επιλέξει βιβλία της αρεσκείας του, τα οποία είτε θα μπορεί να δανειστεί για το δωμάτιο του, είτε θα μπορεί να διαβάσει εντός του αναγνωστηρίου. Η συγκεκριμένη οπτική του δωματίου έχει επιλεγεί έτσι ώστε να αφήνει στον αναγνώστη μια συνολική αποτύπωση του τοπίου. Το κάδρο περιέχει ένα από τα ομορφότερα πευκόφυτα κομμάτια του λόφου με φόντο τον καταγάλανο ουρανό και την γαλαζοπράσινη θάλασσα.

9.Εξωτερική διαμόρφωση

Οι δύο πισίνες σε σχήματα ματιού και βότσαλου προορίζονται για αναψυχή στην περίοδο διευρυμένης καλοκαιρίας από την άνοιξη έως και το φθινόπωρο. Σχεδιαστικά προσδιορίζουν το κέντρο μιας ευρύτερης περιοχής πρασίνου που δεν είναι άλλη από την οροφή του χώρου στάθμευσης. Ολόκληρη η περιοχή αυτή ομοιάζει με μια κυρτή σταγόνα που πέφτει, αφήνοντας πίσω της το σύνηθες αιχμηρό της ίχνος. Είναι μια αγκαλιά που ανοίγει για να καλοδεχτεί ολόκληρο το μέρος ή και το αντίστροφο. Ο ίδιος ο τόπος προσδιόρισε το σχήμα της, κατά κάποιο τρόπο το απαίτησε, μας έβαλε εξαρχής στη διαδικασία να προσπαθήσαμε να διαβάσουμε και να ερμηνεύσουμε τα σημεία που ήταν ήδη χαραγμένα. Έτσι λοιπόν η σταγόνα παρουσιάζεται σαν η συνισταμένη των αξόνων της τοπογραφίας και η μονοκονδυλιά της μορφοποιεί το ακροβολισμένο νοτιοδυτικό όριο του λόφου ως προς τη πόλη.

Η εικόνα του υδάτινου ματιού παραπέμπει κατά μια έννοια στην ανθρώπινη αίσθηση που προκαλείται εντονότερα στην πλαγιά, δηλαδή την όραση. Ο ρόλος της είναι καθοριστικός για την ανάγνωση του τοπίου μας. Τα μάτια είναι αυτά που απορροφούν τις εικόνες μετατρέποντας αυτές σε συναισθήματα. Τα συναισθήματα με τη σειρά τους πλημμυρίζουν τις ψυχές των ανθρώπων και εκεί ακριβώς ποντάρει το όλο εγχείρημα, στο συναίσθημα, στις οπτικές εντυπώσεις της μνήμης μέσω της ανάδειξης του συγκεκριμένου τόπου. Η θέα ως ζητούμενο είναι διαρκώς παρούσα. Αυτό επιβεβαιώνεται από την συνολική αίσθηση που θέλει να εκπέμπει το συνεδριακό αυτό συγκρότημα, τόσο από μέσα προς τα έξω, όσο και από έξω προς τα μέσα. Το κτίριο πρόσοψη προκαλεί τον παρατηρητή να το προσέξει και ταυτόχρονα τον προσκαλεί για να το προσεγγίσει. Είναι η νέα κορυφογραμμή, το νέο όριο ανάμεσα σε γη και ουρανό από το επίπεδο της πόλης αλλά και το νέο όριο ανάμεσα σε γη-ουρανό και θάλασσα από τη στάθμη των πισίνων.

Το βότσαλο συνδέεται περισσότερο με μια αίσθηση ηρεμίας και χαλάρωσης που αποπνέει και το ίδιο το σχήμα του με τις αποκλειστικά καμπύλες φόρμες. Συνδέεται εξάλλου πάντα με το στοιχείο του νερού και της θάλασσας που βρίσκεται ακριβώς από κάτω. Δημιουργείται θα λέγαμε ένα ακόμη πάντρεμα ανάμεσα στα δύο βασικά στοιχεία της γης και του νερού. Η γη εισχωρεί στη θάλασσα κατά μήκος της ακτογραμμής και αυτήν ακριβώς την ένωση θελήσαμε να επαναλάβουμε. Όπως το βότσαλο παραμένει

σταθερό και το νερό το κυκλώνει ρέοντας γύρω του έτσι και το δικό μας βότσαλο αποτελεί ένα σταθερό σημείο – άξονα της σύνθεσης που γύρω του κυλούν οι γραμμές της.

Ένα ανεξάρτητος χώρος ψυχαγωγίας υποστηρίζει τις πισίνες και εντάσσεται μέσα στο βράχο που αποτελεί σχηματικά την κόρη της πισίνας – ματιού. Μεγαλύτερο προτέρημα είναι εδώ η ανεμπόδιστη πανοραμική θέα από το εσωτερικό, χάρη στην περιμετρική κρυστάλλινη σχισμή. Συναντάμε και εδώ κολωνοστοιχίες που επιτρέπουν ελεύθερες διαμορφώσεις στην επίπλωση, ενώ η πρόσβαση γίνεται μέσω των ανελκυστήρων ή εξωτερικά από το ξενοδοχείο.

Είναι απαραίτητο να αναφερθεί πως η παρούσα μελέτη αφήνει περιθώρια για μελλοντικές συμπληρωματικές μελέτες που θα σχετίζονται πιθανά με επιπλέον δεντροφυτεύσεις. Έτσι το παλιό νταμάρι θα ανακτήσει πλήρως την αρχική του μορφή, όπως αυτή επανερμηνεύτηκε στα σχεδιαστήρια μας με την προσθήκη του συγκροτήματος.

